

సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక సంస్థలు రూపొందించిన నూతన ఆర్థిక విధానాలలో భాగంగా భారతదేశంలో విద్యావ్యవస్థను 'సంస్కరించా'మని, విద్యా నాణ్యతను పెంపొందించి, అందుబాటులో వుంచగలిగామని పాలకులు ప్రకటిస్తున్నారు. 1990 నుండి వరుసగా అధికారంలోకి వస్తున్న ప్రభుత్వాలన్నీ ఉన్నతవిద్యను ప్రైవేటురంగంలోకి తీసుకురావటం ద్వారా కార్పొరేట్ కరించటం ద్వారా భారతదేశంలో ఉన్నత విద్యా సౌకర్యాల విస్తరణకు పెట్టుబడుల కొరత తీరుతుందని, పోటీ కారణంగా విద్యా ప్రమాణాలు పెరుగుతాయని, హేతుబద్ధమైన ధరలకే ఉన్నత విద్య అందుబాటులోకి వస్తుందని వాదిస్తున్నాయి. ఈ లక్ష్యాలను సాధించేందుకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు గత రెండు దశాబ్దాల పైగా కాలంలో ప్రైవేటు, కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల విస్తరణను అనుమతించాయి. వీరి ప్రకటనలలో వాస్తవమెంత?

మానవవనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వశాఖ ఉన్నత విద్యపై నిర్వహించిన అఖిలభారత సర్వే ప్రకారం, దేశ వ్యాపితంగా 712 కేంద్రీయ, రాష్ట్రస్థాయి విశ్వ విద్యాలయాలు, 36,671 కళాశాలలు, 11,445 కేవలం డిప్లొమా స్థాయి విద్యాసంస్థలు వున్నాయి. 2006-07 ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని ఉన్నత విద్యాసంస్థల సంఖ్య 11,239 నుండి 2011-12 నాటికి 16,768కి (49శాతం) పెరగగా, ప్రైవేటురంగంలో విద్యాసంస్థలు ఇదే కాలంలో 29,384 నుండి 46,430కి అంటే 63 శాతం పెరుగుదల నమోదు చేశాయి. ఈ దశాబ్దంలో ఉన్నతవిద్య ప్రైవేటు రంగంలోనే ప్రధానంగా వ్యాప్తి చెందిందని స్పష్టమౌతోంది.

2014 నాటి జాతీయ నమూనా సర్వే వివరాలు కొంతమేరకు ఈ విస్తరణయొక్క వాస్తవిక ప్రభావం ఎలా వుందో వెల్లడి చేస్తున్నాయి. సాధారణ కోర్సులైన మౌలిక విజ్ఞాన శాస్త్రాలు, మానవ విజ్ఞాన శాస్త్రాలపై ప్రైవేటురంగంలో పెట్టిన పెట్టుబడి 2007-08లో విద్యార్థి ఒక్కొక్కరిపై 2461రూ. ఉండగా 2014 నాటికి ఒక్కొక్క విద్యార్థిపై ఖర్చు 6788రూ. (175 శాతం) పెరుగుదల నమోదు చేసింది. సాంకేతిక విద్యా రుసుములు కూడా అనేక రెట్లు, ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలలో రుసుములకంటే చాలా అధికంగా లక్షల రూపాయలకు పెరిగాయని అదే నివేదిక వివరాల ద్వారా తెలుస్తోంది.

ప్రైవేటు రంగం సాంకేతిక, వృత్తి విద్యా కోర్సులలో పెరుగుదల 74 శాతం నమోదుకాగా, సాధారణ కోర్సులైన యు.జి., పి.జి.లలో దీని వాటా కేవలం 39 శాతం మాత్రమే. కనుక, ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలు తగినన్ని లేకపోవటం కారణాన 53 శాతం కళాశాల స్థాయి విద్యార్థులు ప్రైవేటు విద్యా సంస్థలలో చేరేందుకు నెట్టబడుతున్నారు.

17-24 సం॥ల వయస్సు మధ్యనున్న డిగ్రీ విద్యార్థులైన 4 కోట్ల 48 లక్షల మంది (15.6 శాతం యువకులు, 9.5 శాతం యువతులు) ఉన్నత విద్యను అందుకోలేని పేదరికంలోనున్నారని జాతీయ నమూనా సర్వే వెల్లడి చేస్తోంది. మరోవైపున 2014-15 సం॥లో ఉన్నత విద్యారంగంలో 3 కోట్ల 42 లక్షల మంది విద్యార్థులు నమోదు చేసుకున్నారు. వీరిలో 2 కోట్ల 20 లక్షల మంది (65 శాతం) ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలలో చేరినవారే. కనుక, విద్యారంగ ప్రైవేటీకరణ ఉన్నత విద్యను ఆశిస్తున్న లక్షలాది మంది విద్యార్థులను విద్య నుండి దూరం చేస్తోందని స్పష్టమౌతోంది.

ఇక, ఇప్పుడు ప్రైవేటు రంగం ప్రకటిస్తూ వస్తున్న ఉన్నత విద్య నాణ్యతగా చెప్పబడుతున్నదాన్ని పరిశీలిద్దాం. నూతన విద్యా విధానంపై 2016లో టిఎస్ఆర్ సుబ్రమణియన్ కమిటీ వెల్లడించిన నివేదికలో విద్యా రంగంలో ప్రైవేటీకరణతో నాణ్యతా ప్రమాణాలేవీ మెరుగు కాలేదని వెల్లడించింది. ప్రైవేటు, ప్రభుత్వరంగాలు రెండింటిలోనూ 'ఉత్పత్తి కేంద్రాలుగా' అతికొద్ది సంస్థలు గుర్తింపు పొందగా, పెద్ద సంఖ్యలో సంస్థలు నాసిగా వుండటమేగాక, వాటిని 'డిగ్రీ షాపులు'గా పిలవవచ్చునని ఆ నివేదిక పేర్కొంది.

అయినప్పటికీ, వరుసగా అధికారంలో కొనసాగుతున్న ప్రభుత్వాలన్నీ విద్యారంగంలో ప్రైవేటు పెట్టుబడులు ప్రత్యేకించి ఉన్నత విద్యారంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ద్వారానే భారత విద్యారంగంలోని సమస్యలన్నీ పరిష్కారమౌతాయంటూ తమ ప్రభుత్వాల సర్వే నివేదికలను కూడా ప్రకృణ్ణి, వాటినే ప్రోత్సహిస్తూ వస్తున్నాయి. ఉన్నత విద్యలో విదేశీ పెట్టుబడి ద్వారా ఇక్కడ వారి శాఖలను ప్రారంభించుకొని, ప్రభుత్వరంగ సంస్థల భాగస్వామ్యంతో ప్రత్యేక అనుమతికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నారు. వారు ఏ రూపంలో చేపట్టినప్పటికీ, కనీసం అవేవీ సానుకూల ఫలితాలను రాబట్టటంలోలేదు. జాతీయ ఉన్నత విద్యా మిషన్ (రాష్ట్రీయ ఉచితార్ శిక్షా అభియాన్ - ఆర్యుఎస్ఎ) తన దాక్యుమెంటులో 'ప్రపంచవ్యాపిత అనుభవం కూడా ప్రభుత్వరంగం ఉన్నత విద్యలో అధికంగా నిధులు వెచ్చించటమే సత్ఫలితాలనిస్తుంది' అని నొక్కి చెప్పింది కూడా.

లాభాపేక్షతో విద్యారంగంలో పెట్టుబడిన పెట్టుబడుల ఫలితంగా విద్య అందుబాటులో లేనంత ఖరీదైపోతోంది. విద్యారంగంపై ప్రభుత్వం ఖర్చు తక్కువగా పెట్టడంవలన అధికదబ్బు చెల్లించి, నాసిరకం ప్రైవేటు విద్య వైపుకు విద్యార్థులు నెట్టబడుతున్నారు. భారత ప్రజల అవసరాలు, వారి అభివృద్ధి కోసంకాక, అంతర్జాతీయ మార్కెట్ అవసరాలకనుగుణంగా ఉన్నత విద్యారంగాన్ని మలచజూస్తున్న విదేశీ పెట్టుబడి మరింత మోసకారిత్వంతో కూడుకున్నది. అతితక్కువ వేతనాలతో, ప్రపంచ మార్కెట్ అవసరాలకు తగిన నైపుణ్యాలను అభ్యసించినవారుగా ఎగుమతి చేయదగిన సరుకుగానో లేదా భారతదేశంలోని ఇతర విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి రంగాలలో కారుచౌక శ్రామికులుగా పనిచేసే వారిగానో విద్యార్థులను ఈ విద్య మలుస్తోంది.

అధునాతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంగా పిలవబడే దానిపై మనల్ని శాశ్వతంగా ఆధారపడేలా చేసుకోవటం ద్వారా భారత ప్రజల అవసరాలను తీర్చగల మౌలిక విజ్ఞానశాస్త్రాల అవగాహన విద్యార్థులకు అందకుండా ఈ విద్య ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నది.

రాజీవ్ గాంధీ ప్రధానమంత్రిగా వున్న కాలంలో నూతన విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన నాటినుండి 'జనశక్తి' ఈ విమర్శను పదే పదే చేస్తూ వస్తున్నది. అధికారిక నివేదికల ద్వారా కూడా ఈ విమర్శ వాస్తవికమైనదని రుజువైంది.

ooooo